

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 17C/46/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118390580
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Johana Máčajová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:6118390580.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Johanou Máčajovou v sporovej veci žalobcu: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., IČO: 64 948 242, so sídlom Želetavská 1525/1, 140 92 Praha, Česká republika, konajúci v Slovenskej republike prostredníctvom organizačnej zložky: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 251 336 so sídlom Šancová 1/A, 813 33 Bratislava, zast.: HMG LEGAL, s.r.o., IČO: 35 885 459 Červeňova 14, 811 03 Bratislava-Staré Mesto, proti žalovanému: R. D., O.. XX.X.XXXX, V. D. XXXX/XX, XXX XX B., zast.: JUDr. Ján Šofranko, advokát, so sídlom Hraničná 2, 040 17 Košice-Barca, o zaplatenie 164.088,88 Eur s prísľ., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 164.088,88 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 164.088,88 Eur od 04.11.2016 do zaplatenia, a to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 28.11.2018 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 164.088,88 EUR do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne (pôvodná výška úrokov 9 % bola upravená) zo sumy 164.088,88 Eur od 04.11.2016 do zaplatenia a trovy konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovaná na pobočke žalobcu v Hlohovci na ul. M. R. Štefánika 4 (ďalej len ako „Pobočka“) dňa 10.10.2016 predložila najprv jednu bankovku v nominálnej hodnote 10.000 JPY (japonský jen) a následne ďalších 100 kusov bankoviek v tej istej nominálnej hodnote (100 x 10.000 JPY), za účelom ich konverzie na menu Euro. Za použitia vtedy aktuálneho výmenného kurzu (121,1 JPY/EUR) žalobca vyplatil žalovanej sumu vo výške 8.340,22 Eur, a to v dvoch platbách. Žalovaná dňa 17.10.2016 na tej istej pobočke predložila najprv 800 kusov bankoviek v nominálnej hodnote 10.000 JPY, t.j. spolu 8 000.000 JPY a následne ďalších 700 kusov bankoviek v tej istej nominálnej hodnote, t.j. spolu 7 000.000 JPY, žalobca vyplatil žalovanej sumu vo výške 124.760,87 Eur, a to v dvoch platbách. Žalovaná dňa 03.11.2016 na tej istej pobočke predložila 373 kusov bankoviek v nominálnej hodnote 10.000 JPY, t.j. spolu 3 730.000 JPY, žalobca vyplatil žalovanej sumu vo výške 30.987,79 Eur. Žalobca v priebehu jedného mesiaca vyplatil žalovanej za predložené bankovky v nominálnej hodnote spolu 19.740.000 JPY sumu vo výške spolu 164.088,88 EUR (8.340,22 EUR + 124.760,87 EUR + 30.987,79 EUR). Nakúpená hotovosť bola následne expedovaná prostredníctvom spoločnosti BONUL, s.r.o., a to dvoma odvodmi zo dňa 25.10.2016 vo výške 16.010.000 JPY a zo dňa 10.11.2016 vo výške 3.730.000 JPY. V preprave pokračovala spoločnosť LOOMIS Czech Republic a.s., Praha 9, odovzdala ich adresátovi - spoločnosti CREDIT SUISSE (Schweiz) AG, ktorá žalobcovi po obdržaní hotovosti oznámila, že predložené bankovky sa jej javia ako nepravé a za účelom posúdenia ich pravosti postúpila časť hotovosti vo výške 3.740.000 JPY švajčiarskej polícii, ktorá ich označila za nepravé. Zvyšnú časť

hotovosti vo výške 16 000.000 JPY postúpila na posúdenie pravosti Národnej banke Japonska, ktorá ich rovnako označila za falzifikáty a postúpila ich príslušným úradom v Japonsku. V nadväznosti na uvedené skutočnosti, žalobca listom - výzva na vydanie bezdôvodného obohatenia - pokus o zmier zo dňa 19.05.2017 vyzval žalovanú na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 164.088,88 EUR, výzva bola žalovanej doručená dňa 06.06.2017, doposiaľ nedošlo k uhradeniu dlžnej sumy, ani k inej odpovedi.

Vo veci predmetného skutku sa na podnet žalobcu vedie trestné stíhanie Národnou kriminálnou agentúrou, národná jednotka finančnej polície prezídia policajného zboru, Expositúra Západ, ČVS: ČVS:PPZ-369/NKA-FP-ZA-2017, momentálne sa nachádza v štádiu súdneho konania.

Žalobcovi bola v dôsledku konania žalovanej spôsobená finančná ujma vo výške poskytnutej odmeny za prijaté falošné bankovky japonský jenov, t.j. sumy vo výške 164.088,88 Eur, ktorá sa týmto bezdôvodne obohatila na úkor žalobcu, pričom takéto bezdôvodné obohatenie možno charakterizovať ako majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov, pod ktorý v zmysle ustálenej súdnej praxe ako aj názoru právnej vedy treba rozumieť prípady, keď bol majetkový prospech získaný trestnou činnosťou, ale aj majetkový prospech získaný v rozpore s dobrými mravmi podľa § 451 OZ. Skutok, ktorého sa žalovaná dopustila možno označiť ako trestný čin uvádzania falšovaných, pozmenených a neoprávnene vyrobených peňazí a cenných papierov podľa § 271 ods. 3. Trestného zákona. Ak by sa však aj v priebehu súdneho konania ukázalo, že k spáchaniu trestného činu z nejakého dôvodu nedošlo, poukazuje na skutočnosť, že zámenná zmluva medzi žalobcom a žalovanou, je neplatná, nakoľko žalobca pri jej plnení konal v omyle vychádzajúc z rozhodujúcej skutočnosti, že predložené bankovky japonských jenov sú pravé, a to podľa § 49a OZ. Žalovaný sa týmto zároveň z opatrnosti dovoľáva neplatnosti kúpnej zmluvy v súlade s § 40a OZ. Žalovaná sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatila získaním majetkového prospechu plneného z neplatného právneho úkonu a rovnako ako pri predchádzajúcej právnej kvalifikácii je povinná žalobcovi vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 164.088,88 Eur. Žalovaná musela mať vedomosť, a ak nie vedomosť, tak minimálne podozrenie, že zamieňané bankovky sú falošné, čo vyplýva z postupnosti jednotlivých konverzií, kedy najprv akoby na skúšku vymenila len jednu bankovku a následne vymenila postupne ostatné bankovky. Z uvedeného dôvodu a vzhľadom na v našich končinách pomerne exotický charakter japonskej valuty, má žalobca za to, že tak podmienky spáchania vyššie uvedeného trestného činu, ako aj podmienky uvedenia do omylu, boli splnené. Ak vyjde najavo, že nedošlo k spáchaniu trestného činu a zároveň zámenná zmluva je naďalej platná, ostáva zachované právo žalobcu na plnenie od žalovanej v podobe vydania pravých bankoviek japonských jenov v hodnote 19.740.000 JPY, ktorých ekvivalentom je žalovaná suma v tuzemskej mene Euro. Ako dôkazy predložil: Doklad o odvode fin. prostriedkov zo dňa 25.10.2016, Doklad o odvode fin. prostriedkov zo dňa 10.11.2016, Sprievodný doklad č. X., Sprievodný doklad č. X. - transportný popis prevozu hotovosti Spoločnosť CREDIT SUISSE (Schweiz) AG, List Bank of America zo dňa 03.01.2017 vo veci časti Hotovosti o výške 16 mil. JPY, List od Švajčiarskej polície vrátane správy spoločnosti CREDIT SUISSE (Schweiz) AG o pravosti časti Hotovosti vo výške 3 740.000 JPY, Výzva na vydanie bezdôvodného obohatenia - pokus o zmier zo dňa 19.05.2017 s doručenkou.

2. Žalovaný v odpore podanom proti platobnému rozkazu č.k. 16Up/1126/2018 zo dňa 03.01.2018 uviedol, že dňa 21. 6. 2017 vydal Okresný súd Trnava uznesenie pod spis. zn. 16C/58/2017-38 vo veci zaplata sumy vo výške 164.088,88 Eur,- spolu s príslušenstvom, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia na nehnuteľnosti uvedené v 1.až 4. výrokovej časti uznesenia. Proti tomuto uzneseniu podala odporkyňa dňa 12.7.2017 odvolanie, ktoré odôvodňovala neopodstatnenosťou po právnej a skutkovej stránke v celom rozsahu. Uviedla, že bola spolu aj s bankou navrhovateľa uvedená do omylu neznámym páchatelom, ktorý veľmi precíznym spôsobom uviedol do peňažného obehu veľmi presvedčivé falzifikáty japonských jenov. V čase podania odvolania odporkyňou však nebolo nijak preukázané, že išlo o falzifikáty japonských jenov. Dňa 27.8.2018 vydal Špecializovaný trestný súd Pezinok, pracovisko Banská Bystrica rozsudok, ktorým rozhodol o oslobodení obžalovaných E. D., E. D. R. P. E. spod obžaloby za spáchanie obzvlášť závažného zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov ako organizovanej skupiny podľa § 270 ods. 1,3 písm. a) ods. 4 písm. b) Trestného zákona v štádiu prípravy z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. Nakoľko sa nejednalo o falzifikáty japonských jenov, čo potvrdzuje aj vyššie spomínaný rozsudok, nesúhlasí s vydaným platobným rozkazom. Žalovaný namieta všeobecnú miestnu príslušnosť súdu odporkyne z dôvodu, že v zmysle ustanovenia § 13 zákon č. 160/2015 Z. z. je všeobecne miestne príslušným súdom odporkyne Okresný súd Trnava. Na základe uvedeného navrhuje, aby súd platobný rozkaz pod č. k. 16Up/1126/2018 zo dňa 3.1.2019 v celom rozsahu zrušil a vo veci nariadil pojednávanie a návrh navrhovateľa zamietol v celom rozsahu, uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporkyni trovy

konania v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalovaný ako dôkaz priložil Rozsudok Špecializovaného trestného súdu zo dňa 27. 8. 2018 vedeného pod spis. zn. č. BB-4T/16/2018-2809.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odporu žalovaného (v replike) trvá na podanej žalobe, uviedol, že odpor je absolútne nedôvodný a neopodstatnený, absentuje dôvodné a vecné odôvodnenie, má za to, že súd by mal odpor v zmysle ustanovenia § 12 ods. 1. psím. d) zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní odmietnuť. Skutočnosti a tvrdenia uvedené v odpore nie sú pravdivé a vo viacerých prípadoch nemajú žiadnu vecnú relevanciu k tomuto konaniu a ani s ním nesúvisia. Irelevantné je okrem iného tvrdenie žalovanej, v zmysle ktorého v konaní pred Okresným súdom Trnava pod spis. zn.: 16C/58/2017 bolo vydané Uznesenie o nariadení zabezpečovacieho opatrenia (ďalej len „Uznesenie“), voči ktorému žalovaná podala odvolanie zo dňa 12.07.2017, ktoré odôvodňovala „neopodstatnenosťou po právnej a skutkovej stránke v celom rozsahu,“ keďže o odvolaní voči Uzneseníu bolo právoplatne rozhodnuté Uznesením Krajského súdu v Trnave pod spis. zn.: 9Co/191/2017 zo dňa 20.09.2017 tak, že odvolací súd potvrdil Uznesenie a zabezpečovacie opatrenie je aktuálne riadne evidované na G. Č.. XXXXa G. Č.. XXXX.

Nie je pravdivé tvrdenie žalovanej, že „v čase podania odvolania odporkyňou však nebolo nijak preukázané, že išlo o falzifikáty jenov“. Poukazuje na dôkazy predložené spolu s návrhom na vydanie platobného rozkazu, ktoré jednoznačne preukazujú, že bankovky boli falošné, pričom žalovaná nepredložila žiaden dôkaz opaku. Konkrétne opätovne poukazuje na už predložený list Bank of America zo dňa 03.01.2017 a list od Švajčiarskej polície vrátane správy spoločnosti CREDIT SUISSE (Schweiz) AG, v ktorých sa uvádza, že ide o falzifikáty, čo postačuje na osvedčenie relevantných skutočností. Absolútne nepravdivá je aj argumentácia žalovanej, ktorá odkazuje na Rozsudok Špecializovaného súdu v Banskej Bystrici pod spis. zn.: č. BB-4T/16/2018 zo dňa 27.08.2018 (ďalej len „Rozsudok“), v ktorom sa údajne uvádza, že „sa nejednalo o falzifikáty japonských jenov.“ V odôvodnení Rozsudku na viacerých miestach je uvedené, že japonské jeny sú falošné, napríklad i s poukazom na odborný posudok Národnej banky Slovenska, v ktorom je uvedený záver: „falzifikáty svojou kvalitou a vzhľadom môžu byť za určitých podmienok zameniteľné s pravou bankovkou.“ Obžalovaní boli Rozsudkom oslobodení spod obžaloby len na základe absencie úmyselného zavinenia, keďže podľa názoru Špecializovaného trestného súdu v Pezinku „žiadny dôkaz nepreukazuje, že by obžalovaní mali objektívnu informáciu v čase posledného skutku 11.04.2017 o tom, že nimi predložené japonské jeny na výmenu v bankách sú falošné.“ Rozsudok doposiaľ nie je právoplatný. Špecializovaný trestný súd v Pezinku jednoznačne vyhodnotil uvedené japonské jeny za falzifikáty. Absolútne nesprávne a nelogické je tvrdenie žalovanej o miestnej príslušnosti Okresného súdu Banská Bystrica z dôvodu ust. § 13 CSP, príslušnosť súdu vyplýva z ustanovenia § 2 ZoUK, podľa ktorého na upomínacie konanie podľa ZoUK pre celé územie Slovenskej republiky je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica. Žalobca navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci na Okresnom súde Trnava. Ako dôkazy predložil: G. Č.. XXXX R. Č.. XXXX, M..Ú.. Š..

4. Žalovaný vo svojom ďalšom vyjadrení zo dňa 05.08.2019 uviedol opätovne, že podaná žaloba je po skutkovej a právnej stránke neopodstatnená a žalobca žiadnymi právne relevantnými dôkazmi nepreukázal, že ide o falzifikáty japonských jenov.

Opätovne poukazuje na rozsudok Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica ktorý rozhodol o oslobodení obžalovaných z dôvodu, že skutok nie je trestným činom, a to z dôvodu, že sa nejednalo o falzifikáty japonských jenov. Nebol predložený relevantný znalecký posudok Japonskej národnej banky, že v tomto prípade sa jedná o falzifikáty japonských jenov. Žiadne bankové inštitúcie nie sú oprávnené a už vôbec nie Credit Suisse ani naša Národná banka SR skúmať a vydávať odborné posudky, že ide o falzifikáty cudzích mien, okrem svojho zákonného platidla. Takže toto tvrdenie žalobcu je účelové a nezmyselné. Poukazuje, že v rovnakej veci už žalobca dňa 11.07.2017 vzal žalobu späť a konanie v rovnakej veci zastavil. Na základe uvedeného žiada žalobu zamietnuť a priznať žalobkyni trovy konania.

5. Súd vec prejednal v zmysle § 180 Civilného sporového poriadku na pojednávaní, konanom dňa 05.02.2020 a 05.10.2020 za prítomnosti zástupcov strán sporu, pričom vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi: žalobný návrh, doklad o odvode fin. prostriedkov zo dňa 25.10.2016, Doklad o odvode fin. prostriedkov zo dňa 10.11.2016, Sprievodný doklad č. X., Sprievodný doklad č. X., transportný popis prevozu hotovosti Spoločnosť CREDIT SUISSE (Schweiz) AG, List Bank of America zo dňa 03.01.2017, List od Švajčiarskej polície vrátane správy spoločnosti CREDIT

SUISSE (Schweiz) AG, výzva na vydanie bezdôvodného obohatenia - pokus o zmier zo dňa 19.05.2017 s doručenkou, odpor proti platobnému rozkazu, vyjadrenie žalobcu k odporu žalovaného, vyjadrenie žalovaného - duplika, prednesy zástupcov žalobcu a žalovaného, Rozsudok Špecializovaného súdu v Banskej Bystrici spis. zn.: č. BB-4T/16/2018 zo dňa 27.08.2018, uznesenie NS SR spis.zn. 6To/11/2018 zo dňa 28.11.2019, ako aj ostatným obsahom spisového materiálu, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

6. Žalovaná na pobočke žalobcu v Hlohovci na ul. M. R. Štefánika 4 dňa 10.10.2016, 17.10.2016 a 3.11.2016 predkladala postupne bankovky v nominálnej hodnote 10.000 JPY (japonský jen) za účelom ich konverzie na menu Euro. Celkovo tak zamenila 19. 740.000 JPY, pričom za použitia vtedy aktuálneho výmenného kurzu žalobca vyplatil žalovanej sumu vo výške spolu 164.088,88 Eur (8.340,22 Eur + 124.760,87 Eur + 30.987,79 Eur). Uvedená hotovosť bola následne expedovaná a odovzdaná adresátovi - spoločnosti CREDIT SUISSE (Schweiz) AG, ktorá spoločnosť žalobcovi po obdržaní hotovosti oznámila, že predložené bankovky sa jej javia ako nepravé a za účelom posúdenia ich pravosti postúpila časť hotovosti vo výške 3.740.000 JPY švajčiarskej polícii, táto ich označila za nepravé. Zvyšnú časť hotovosti vo výške 16. 000.000 JPY postúpila na posúdenie pravosti Národnej banke Japonska, táto predložené bankovky rovnako označila za falzifikáty, postúpila ich príslušným úradom v Japonsku.

7. Vo veci predmetného skutku sa na podnet žalobcu viedlo trestné stíhanie Národnou kriminálnou agentúrou, národná jednotka finančnej polície prezídia policajného zboru, Expozitúra Západ, ČVS:ČVS:PPZ-369/NKA-FP-ZA-2017, obžalovaní boli Rozsudkom Špecializovaného súdu v Banskej Bystrici pod spis. zn.: č. BB-4T/16/2018 zo dňa 27.08.2018 spod obžaloby oslobodení. Uznesením NS SR pod spis. zn.: 6To/11/2018 zo dňa 28.11.2019 bolo odvolanie prokurátora špeciálnej prokuratúry GP SR zamietnuté.

8. Žalobca má za to, že mu konaním žalovanej bola spôsobená finančná ujma vo výške poskytnutej odmeny za konverziu za prijaté falošné bankovky japonský jenov, t.j. sumy vo výške 164.088,88 Eur. Nárok uplatňuje titulom bezdôvodného obohatenia získaného na úkor žalobcu z nepoctivých zdrojov, resp. majetkový prospech získaný v rozpore s dobrými mravmi, prípadne nárok vyvodzuje titulom bezdôvodného obohatenia z neplatnej zámennej zmluvy, nakoľko žalobca pri jej plnení konal v omyle v skutočnosti, že predložené bankovky japonských jenov sú pravé. Žalovaný uvádza, že nebolo doposiaľ preukázané, že japonské jeny boli falzifikáty, uvedené potvrdzuje podľa neho aj vyššie spomínaný rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku.

9. Na pojednávaní nariadenom dňa 05.02.2020 strany sporu zotrvali na svojich argumentoch vyslovených v písomných podaniach. Zástupca žalobcu poukazuje na zbavovanie sa majetku žalovanou, poukazuje na to, že požiadavka žalovaného na vypracovanie znaleckých posudkov japonskou národnou bankou nemá oporu v žiadnom právnom predpise, tiež poukazuje, že trestné konanie bolo neúspešné z dôvodu nepreukázania úmyslu obžalovaných. Oprávnenie NB Slovenska vyhodnotiť falzifikáty vyplýva z § 17e zákona č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska. V konaní navrhol predložiť dôkazy o tom, že bankovky sú falzifikáty. Zástupca žalovaného zotrval na obrane o nepreukázaní falzifikátov japonských jenov, doplnil, že išlo o platidlo, ktoré sa nepoužívalo, bolo z obehu vyradené, do r. 2020, resp. 2021 ho bolo možné zamieňať, peniaze zrejme pochádzali z medzinárodnej trestnej činnosti, v nejakom sklade v Poľsku bolo nájdené veľké množstvo týchto peňazí, patrili zrejme predstaviteľovi japonskej republiky, ktorý ich chcel dostať do obehu a zlegalizovať. Podľa neho jedine Národná banka Japonska môže určiť, či išlo o falzifikáty. Pri ich zamieňaní došlo k dvojitej kontrole, boli odobrené pracovníkom banky. Národná banka Slovenska vypracovala k bankovkám len nejaké stanovisko, pokiaľ však ide o falzifikáty 1.stupňa, ktoré nie sú bežne badateľné ani pracovníkmi banky, nemôže podávať relevantný dôkaz, ani samotné švajčiarske úrady nepreukázali, že ide o falzifikáty. Navrhuje vypočúť konkrétneho vyšetrovateľa Federálnej polície bernského kantónu a vypracovať relevantný znalecký posudok. Uviedol, že zabezpečí stanovisko Credit Swiss o tom, že Národná banka Slovensko sa k uvedeným bankovkám ani nedostala, nakoľko ich bežným postupom zaslala do Credit Suisse. Ohľadne toho, ako s peniazmi naložila P. D. vie iba toľko, že za uvedenú transakciu mala získať 10 %.

10. Z pripojeného rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok pod spis. zn.: BB-4T/16/2018 zo dňa 27.08.2018 vyplýva, že manžel žalovanej - E. D. bol obžalovaný zo spáchania obzvlášť závažného zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov ako organizovanej

skupiny podľa § 270 ods. 1, 3 a ods. 4 písm. d Trestného zákona v štádiu prípravy, spolu s obžalovaným E.. D.. Uvedeným rozsudkom boli obaja spod obžaloby oslobodení, nakoľko dokazovaním bol vyvrátený predpoklad nevyhnutný pre záver o úmyselnom zavinení, a teda, že obžalovaní nemali vedomosť o tom, že japonské jeny zamieňané v pobočkách bánk, sú falošné. Uznesením NS SR pod spis. zn.: 6To/11/2018 zo dňa 28.11.2019 bolo odvolanie prokurátora špeciálnej prokuratúry GP SR zamietnuté.

11. Žalobca v podaní zo dňa 14.04.2020 doplnil, že práve v trestnom konaní bolo v zmysle Rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok pod spis. zn.: č. BB-4T/16/2018 zo dňa 27.08.2018 a Uznesenia NS SR pod spis. zn.: 6To/11/2018 zo dňa 28.11.2019 opakovane potvrdené, že japonské jeny boli falošné, pričom obžalovaní boli oslobodení spod obžaloby výhradne z dôvodu nepreukázania subjektívnej stránky trestného činu. V trestnom konaní tak nebolo sporné, že sa jednalo o falzifikáty japonských jenov. Bankovky japonských jenov boli analyzované nasledovnými autoritami: spoločnosťou CREDIT SUISSE (Schweiz) AG, švajčiarskou políciou, Národnou bankou Japonska a japonskou políciou, pričom všetky zhodne potvrdili, že predmetné bankovky sú falšované. V zmysle uvedeného trestného rozsudku Národná banka Slovenska, oddelenie prípravy a analýzy platidiel vypracovala v súlade s ust. § 17e ods. 4 zákona č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska odborný posudok na falzifikáty japonských jenov, ktoré boli síce zaistené v Tatra banke, a.s., avšak závery uvedené v tomto odbornom posudku sú jednoznačne aplikovateľné i v tomto konaní, nakoľko v trestnom konaní bolo jednoznačne preukázané, že všetky falzifikáty japonských jenov zamieňané v slovenských bankách pochádzali z toho istého zdroja, t. j. z koordinovanej „zmenárenskej“ činnosti totožných osôb. V odbornom posudku dospela Národná banka Slovenska k záveru, že „falzifikáty svojou kvalitou a vzhľadom môžu byť za určitých podmienok zameniteľné s pravou bankovkou.“ Požiadavka žalovaného na predloženie znaleckého posudku Japonskej národnej banky, nemá žiadne opodstatnenie ani oporu v zákone, žalovaná doposiaľ nepreložila žiaden dôkaz o opaku. Paradoxne, to že sa jednalo o falzifikáty, vo svojom odpore pôvodne skonštatoval i sám právny zástupca žalovanej, keď uviedol, že žalovaná „bola uvedená do omylu neznámym páchatelom, ktorý veľmi precíznym spôsobom uviedol do peňažného obehu veľmi presvedčivé falzifikáty japonských jenov.“ Rovnako poukazuje aj na Uznesenie Okresného súdu Trnava pod spis. zn.: 16C/58/2017 zo dňa 21.06.2017, v ktorom zhodne i Krajský súd v Trnave predbežne potvrdili, že žalobca preukázal, že došlo k výmene bankoviek v žalovanej výške a zároveň preukázal, že tieto bankovky boli vyhodnotené ako falzifikát. Žalobca má za to, že skutočnosť, či sa jednalo o falzifikáty alebo „len“ o bankovky z nelegálnej trestnej činnosti, ako tvrdí žalovaná, (s čím absolútne nesúhlasí) v konečnom dôsledku nemá vplyv na záver o tom, že došlo k naplneniu zákonných predpokladov vzniku bezdôvodného obohatenia získaného z nepoctivých zdrojov, nakoľko predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia nie je preukázanie skutočnosti, že sa jednalo o falzifikáty japonských jenov. Alternatívne má za to, že žalovaná nadobudla majetkový prospech plnením z neplatného právneho úkonu, pretože zámenná zmluva, je neplatná podľa ust. § 49a OZ, resp., že zámenná zmluva je absolútne neplatná v zmysle ust. § 39 OZ pre rozpor s dobrými mravmi. Žalovaná musela mať vedomosť alebo minimálne podozrenie, že zamieňané bankovky sú falzifikáty, resp. že pochádzajú z nelegálnej činnosti. Na vznik záväzkového právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia sa nevyžaduje existencia zavinenia, ani existencia protiprávneho úkonu, dokonca bez ohľadu na potenciálnu dobromyseľnosť obohacujúceho sa subjektu. Po podaní žaloby žalovaná previedla svoj nehnuteľný majetok na svoje dcéry, v dôsledku čoho žalobca podal odporovaciu žalobu pod spis. zn. 21C/62/2017, následne boli uvedené nehnuteľnosti zaťažené záložnými právami v prospech priateľov žalovanej a jej dcér, v dôsledku čoho sa žalobca aktuálne domáha i určenia neexistencie záložného práva k nehnuteľnostiam v konaní pod spis. zn. 11C/83/2017. Skutočnosť, že žalovaná si predmet bezdôvodného obohatenia neponechala, je taktiež bez právneho významu, smerodajným je okamih vzniku bezdôvodného obohatenia, nie jeho ďalšie zotrvanie u žalovanej. Žalobca si úrok z omeškania uplatňuje od 04.11.2016, tento deň je dňom nasledujúcim po uskutočnení poslednej konverzie, t. j. po završení bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej. Ako dôkazy na preukázanie skutočností tvrdených žalobcom predložil: List od Švajčiarskej polície vrátane správy spoločnosti CREDIT SUISSE (Schweiz) AG s úradným prekladom, Expertíza Švajčiarskej polície s úradným prekladom, List Bank of America zo dňa 03.01.2017 s úradným prekladom, Policajná správa japonskej polície zo dňa 09.12.2016 s úradným prekladom.

12. Uvedené podanie žalobcu zo dňa 14.04.2020 bolo zasielané na vyjadrenie žalovanému, a to v lehote 20 dní, tento sa k skutkovým tvrdeniam žiadnym spôsobom nevyjadril, nepoprel uvedené vyjadrenia, nepredložil žiadne dôkazy, na ktoré sa zaviazal na pojednávaní, nepožiadal ani o predĺženie lehoty na vyjadrenie.

13. Na pojednávaní nariadenom dňa 05.10.2020 zástupca žalovaného uviedol, že nebolo možné dôkazy zabezpečiť a doplniť, nastala situácia COVID-19, žiadne písomné vyjadrenie súdu nezaslali, a to z dôvodu, že mal dohodnuté stretnutie s p. M.- predstaviteľom UniCreditBank, ktorý má tento prípad na starosti, je z právneho oddelenia, mali si prejsť dôkaznou situáciou zo strany UniCredit Banka, stretnutie sa nakoniec nezrealizovalo. Ako dôkazy navrhol výsluch svedka zamestnanca banky UniCreditBank-p. R. M., ktorý by mal ozrejmiť bližšie, resp. bližšie špecifikovať, čo bolo obsahom predložených dokumentov, C. F. R. U. U. O., ktorí vypracovali odborné posudky falzifikátov, ktoré sú v spise, aby sa k nim vyjadrili. Dôkazmi sa má preukázať, že listiny predložené žalobcom nemajú žiadnu právnu ani skutkovú výpovednú hodnotu, obsahujú len všeobecné vety o pravdepodobnosti. Ďalej žiada výsluch svedka zamestnanca Bank of Amerika Steva Vilshera, sekcia pre odhaľovanie falšovania pobočka BERN, výsluch predstaviteľov bánk VÚB banky a Tatra banky, ktorí si vôbec neuplatňovali ani v trestnom ani v občianskom konaní škodu, ktorá mala vzniknúť výmenou pravdepodobne falošných jenov. Žiada od žalobcu predložiť znalecké posudky NB Japonska.

14. Žalobca v rámci záverečnej reči uviedol, že má za to, že boli naplnené jednotlivé predpoklady vzniku bezdôvodného obohatenia. Neobstojí akékoľvek spochybňovanie, že sa v tomto konaní jednalo o falzifikáty japonských jenov, nakoľko tieto boli analyzované minimálne 4 relevantnými autoritami, táto skutočnosť nebola sporná ani v súvisiacom trestnom konaní a skutočnosť, či sa jednalo o falzifikáty japonských jenov alebo „len“ o bankovky z nelegálnej trestnej činnosti, ako tvrdil zástupca žalovanej, podľa ich názoru nemá vplyv na záver o tom, že v posudzovanom prípade by tak, či tak došlo k naplneniu jednotlivých znakov bezdôvodného obohatenia, a to bez ohľadu na právnu kvalifikáciu. Skutočnosť, že si žalovaná predmet bezdôvodného obohatenia neopnechala, je taktiež bez právneho významu, pretože dôležitý bol okamih vzniku bezdôvodného obohatenia, nie je zotrvanie u žalovanej. Žiada súd, aby žalobe vyhovel v celom rozsahu a priznal právo na náhradu trov konania.

15. Žalovaný v rámci záverečnej reči trval na tom, aby bola žaloba zamietnutá v celom rozsahu, žalobca neunesol dôkazné bremeno o tom, že išlo o falzifikáty, preto sa ani písomne nevyjadroval, nakoľko po právnej a skutkovej stránke nič podstatné neobsahujú. Cituje Bank of Amerika zo dňa 06.12.2016: „zaslali sme tieto jeny bankovky v klíringovej banke v Tokiu, ktorá nám bankovky vrátila, keďže sa domnievajú, že je veľmi silná pravdepodobnosť, že všetky bankovky sú falzifikáty“. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nepredložil žiadnu relevantnú listinu, preto nebol ani dôvod sa písomne k týmto listinám žalobcu vyjadrovať. Dôkaz, ktorý navrhoval na minulom pojednávaní, nemohol zabezpečiť z dôvodu pandémie COVID-19, na túto skutočnosť musí súd prihliadať, preto navrhol vykonať dôkazy na tomto pojednávaní. Taktiež žiadal o stretnutie kompetentnú osobu z UniCredit Banka P. M., ktorý mal relevantným spôsobom preukázať, aký postup banka zvolila pri tom, či išlo o falošné jeny alebo nie. Listiny, ktoré boli doložené zástupcom žalobcom nemajú žiadnu výpovednú hodnotu. V liste Bank of Amerika z 03.01.2019, je uvedený: „vyššie uvedené bankovky séria japonských jenov z r. 1958 z vašej transakcie z Bank of Amerika sme prijali 8.11.2016 do trezoru v Zürichu.“ V tomto liste nie sú uvedené ani sériové čísla bankoviek, či sa jedná o bankovky s týmto súdnym konaním, tieto bankovky už Bank of Japan potvrdila ako falošné a miestne orgány ich skonfiškovali. Nerozumie obsahu tohto listu, či sa tieto bankovky nachádzali v trezore v Zürichu alebo v Japonsku. Všetky falošné peniaze, ktoré prichádzajú do Švajčiarska sa nenachádzajú v trezore, ale sú odovzdávané na letisko v Zürichu. Credit Swiss tieto bankovky nemá oprávnenie zadržiavať a musí ich zaslať príslušnej banke, v tomto prípade Bank of Japan. Ďalej cituje: „miestne orgány v Japonsku budú mať záujem rokovať o pôvode bankoviek, a preto sme vášmu úradníkovi pre dodržiavanie predpisov predložili podrobné informácie s cieľom podporiť tieto rokovania“. Obsah listu je nezrozumiteľný, lebo sa v ňom hovorí, že bankovky sú uložené aj v Japonsku aj v Zürichu v trezore Banky Credit Suisse. Z obsahu listu ešte vyplýva, že príslušné miestne orgány ešte len budú vykonávať úkony, ktoré by mali objasniť, či v tomto prípade ide o falzifikáty, alebo nie. Z predložených listov spoločnosti Bank of Amerika má pocit, že obsah týchto listov bol účelovo napísaný pre UniCreditBank, ale do dnešného dňa prílohami týchto listov nie sú uvedené žiadne relevantné podklady, o falošných jenoch so sériovými číslami bankoviek menovaných na pobočke v Hlohovci. Predložený dôkaz zo strany žalobcu, jedná sa o list, konkrétne zoznam zabavených položiek, kde je uvedený v zmysle zoznamu: „zoznam zabavených položiek, niečo čo vyzerá ako 10 000 jenov bankovka Bank of Japan v množstve 1.600 ks“. Poukazuje, že nie sú tam uvedené sériové čísla bankoviek, či tieto bankovky, ktoré boli v zmysle tohto zoznamu zabavené, sa týkajú a súvisia s listinami, ktoré predložil žalobca. Pracovníci banky v Hlohovci na pobočke pri kontrole týchto peňazí nezistili, že by sa jednalo o falzifikáty tak, ako tvrdí žalobca a pokiaľ by sa jednalo o falzifikáty tak,

ako uvádza NBS, ide o falzifikáty II. stupňa, určite by tieto falzifikáty boli zachytené na pobočke, takže jednoznačne aj odborný posudok NBS bol vytvorený len účelovo pre trestné konanie, pre NAKA, ktorá v tom čase bola vedená P. T., táto skutočnosť bola aj medializovaná, aby sa prekryla v tom čase iná trestná činnosť, ktorá momentálne vychádza na povrch zo strany policajných orgánov, NAKA a kriminálneho úradu finančnej správy. Žalobca nepreukázal, že išlo o falzifikáty japonských jenov so sériovými číslami, ktoré boli predmetom zámeny na pobočke v Hlohovce a išlo len o účelovú mediálnu hru, v tom čase policajných orgánov v SR, čo bolo preukázané oslobodzujúcim rozsudkom v trestnom konaní.

16. Podľa § 150 ods. 1 CSP, Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

Podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Podľa § 151 ods. 2 CSP, Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

Podľa § 153 ods. 1 CSP, sú strany povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

Podľa § 153 ods. 2 CSP, Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Podľa § 153 ods. 3 CSP, Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

Podľa § 49a Občianskeho zákonníka, právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútku nerobí právny úkon neplatným.

Podľa §40a Občianskeho zákonníka, Ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589 a § 701 ods. 1, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

Podľa §451ods.1,2 Občianskeho zákonníka, Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa §457 Občianskeho zákonníka, Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 588 Občianskeho zákonníka, Z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Podľa § 611 Občianskeho zákonníka, Ustanovenia o kúpnej zmluve sa primerane použijú aj na zmluvu, podľa ktorej si zmluvné strany vymieňajú vec za vec, a to tak, že každá zo strán sa považuje ohľadne veci, ktorú výmenou dáva, za predávajúcu stranu, a ohľadne veci, ktorú výmenou prijíma, za kupujúcu stranu.

Podľa § 17e ods. 2 Zákon č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska, Falšované bankovky a mince alebo pozmenené bankovky a mince v akejkolvek mene a bankovky a mince, pri ktorých vznikne

podozrenie, že sú falšované, pozmenené alebo neoprávnené vyrobené (ďalej len „falšované bankovky a mince“), predkladateľom pri ich predložení odoberá bez náhrady Národná banka Slovenska, banky, iné právnické osoby a fyzické osoby, ktoré sú podnikateľmi (ďalej len „oprávnená osoba“).

Podľa § 17e ods. 3 Zákona č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska, Oprávnená osoba o každom odobratí vyhotoví písomné potvrdenie o okolnostiach odobratia, jeden rovnopis potvrdenia odovzdá predkladateľovi, odobraté falšované bankovky a mince, spolu s ďalším rovnopisom potvrdenia, vloží v prítomnosti predkladateľa do vhodného obalu, ktorý zabezpečí pred neoprávnenou manipuláciou. Oprávnená osoba má právo požadovať od predkladateľa, aby svoju totožnosť preukázal dokladom totožnosti; takejto žiadosti oprávnenej osoby je predkladateľ povinný vyhovieť. Ak falšované bankovky a mince odoberie oprávnená osoba iná ako Národná banka Slovenska, takáto oprávnená osoba je povinná bezodkladne odovzdať Národnej banke Slovenska obal s odobratými falšovanými bankovkami a mincami a s potvrdením o okolnostiach odobratia. Oprávnená osoba, ktorá odobrala falšované bankovky a mince, je tiež povinná každé takéto odobratie bezodkladne oznámiť orgánom činným v trestnom konaní.

Podľa § 17e ods. 4 Zákona č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska, Ak Národná banka Slovenska pri kontrole odovzdaných bankoviek a mincí zistí, že ide o falšované bankovky alebo mince, vykoná ich odbornú analýzu a vypracuje odborný posudok, ktorý bezodkladne zašle orgánom činným v trestnom konaní;3f) Národná banka Slovenska tiež toto zistenie oznámi oprávnenej osobe, ktorá falšované bankovky alebo mince odobrala a odovzdala Národnej banke Slovenska. Ak Národná banka Slovenska pri kontrole odovzdaných bankoviek a mincí zistí, že ide o pravé bankovky alebo mince, toto zistenie oznámi oprávnenej osobe, ktorá ich odobrala, a bezodkladne odobraté bankovky a mince alebo sumu vo výške ich nominálnej hodnoty vráti predkladateľovi priamo alebo prostredníctvom oprávnenej osoby, ktorá ich odobrala; oprávnená osoba je toto zistenie Národnej banky Slovenska povinná bezodkladne oznámiť orgánom činným v trestnom konaní, ktorým podľa odseku 3 oznámila odobratie týchto bankoviek a mincí.

Podľa § 517 ods. 1,2 OZ, Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

17. Je nepochybné, že skutkový dej prebehol tak, ako ho popísal žalobca, medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu viacerých zámenných zmlúv, pričom žalovaná na pobočke žalobcu v Hlohovci v priebehu mesiacov 10,11/2016 predkladala postupne bankovky v nominálnej hodnote 10.000 JPY (japonský jen) za účelom ich konverzie na menu Euro. Celkovo tak zamenila 19.740.000 JPY, pričom žalobca vyplatil žalovanej za aktuálneho výmenného kurzu sumu vo výške spolu 164.088,88 Eur (8.340,22 Eur + 124.760,87 Eur + 30.987,79 Eur). Vzhľadom na vzniknuté pochybnosti ohľadne pravosti bankoviek japonských jenov bola časť z uvedenej hotovosti vo výške 3.740.000 JPY za účelom posúdenia ich pravosti postúpená švajčiarskej polícii, ktorá ich označila za nepravé. Zvyšná časť vo výške 16.000.000 JPY bola postúpená Národnej banke Japonska, ktorá rovnako označila uvedené bankovky japonských jenov za falzifikáty. Otázka ohľadne toho, či bankovky boli alebo neboli falzifikáty, bola v konaní sporná. Súd po vykonanom dokazovaní má za to, že žalobca si svoju dôkaznú povinnosť ohľadne preukázania tvrdení o falzifikátoch bankoviek japonských jenov splnil. Predložené listinné dôkazy sú pre súd dostatočné na posúdenie otázky nepravosti bankoviek. Uvedené vyplýva z dokladov

predložených žalobcom, a to ohľadne žalobcom postúpených bankoviek v množstve 3.740.000 JPY: List od Švajčiarskej polície vrátane správy spoločnosti CREDIT SUISSE (Schweiz) AG o pravosti časti hotovosti s úradným prekladom, vrátane Expertízy Švajčiarskej polície s úradným prekladom. V uvedenom liste Federálnej kriminálnej polície, sekcia vyšetrovania hospodárskej kriminality, oddelenie vyšetrovania falšovaných peňazí, Bern je skonštatované, že všetky bankovky, t.j. 374 JPY 10.000 (F. Z.) vydané v r. 1958, sú sfalšované. Ohľadne druhej časti bankoviek v množstve 16.000.000 JPY ich nepravosť vyplýva z Listu Bank of America zo dňa 03.01.2017 s úradným prekladom, kde je rovnako skonštatované, že Bank of Japan potvrdila bankovky série JPY z roku 1958 ako sfalšované a tieto boli skonfiškované. Z Policajnej správy japonskej polície zo dňa 09.12.2016 s úradným prekladom vyplýva, že Národná policajná agentúra zabavila nižšie uvedené položky v počte 1.600 ks v nominálnej hodnote 10.000 JPY bankovka Bank of Japan. Z uvedeného vyplýva, že ide o totožný počet bankoviek, ktoré boli vymieňané žalovanou v banke žalobcu.

18. Predmetné konanie bolo posudzované aj v rámci trestného konania, medzi obžalovanými bol aj E. D. (manžel žalovanej), ktorý bol obžalovaný zo spáchania obzvlášť závažného zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov ako organizovanej skupiny podľa § 270 ods.1,3 a ods. 4 písm. d Trestného zákona v štádiu prípravy, ktorý spolu s obžalovaným E.. D. získali kontakt na veľké množstvo kvalitných falzifikátov neplatných japonských jenov, tieto zamieňali v slovenských bankách s úmyslom získať finančné prostriedky za výmeny falzifikátov na menu Euro. Takto podľa popisu skutku odovzdal E.. D. 1974 kusov bankoviek japonských jenov v hodnote 19.740.000 JPY svojej manželke R. D. (žalovanej), s tým, aby ich vymenila za Eurá, čo aj urobila, využijúc príbuzenský vzťah k zamestnancovi UniCredit bank, a.s. v Hlohovci, kedy vymenila uvedené bankovky tak, ako bolo vyššie popísané, vyplatenú sumu odovzdala E. D., pričom federálnou kriminálnou políciou, divíziou vyšetrovania ekonomických trestných činov Bern bolo zistené a potvrdené, že sa jedná o falzifikáty. V zmysle Rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok pod spis. zn.: č. BB-4T/16/2018 zo dňa 27.08.2018 a Uznesenia NS SR pod spis. zn.: 6To/11/2018 zo dňa 28.11.2019 boli obžalovaní spod obžaloby oslobodení, avšak z dôvodu, že skutok nie je trestným činom, nakoľko nebolo preukázané, že obžalovaní mali vedomosť o tom, že ide o falošné bankovky, súd tak konštatoval absenciu vedomostnej zločky obžalovaných, teda nenaplnenie subjektívnej stránky trestného činu. V predmetnom trestnom rozsudku bolo tak opakovane na viacerých miestach potvrdené, že japonské jeny boli falošné, pričom obžalovaní boli oslobodení spod obžaloby výhradne z dôvodu nepreukázania subjektívnej stránky trestného činu. V trestnom konaní tak nebolo sporné, že sa jednalo o falzifikáty japonských jenov. Uvedené vyplýva napr. zo str.18 trestného rozsudku, podľa ktorého Credit Suisse Bank v Zürichu označila odlišnosti pravých a falšovaných bankoviek 10.000,- JPY 01.dec 1958 Séria C. Na prednej strane pravé bankovky pod bielym svetlom svetielkujú zeleno, falzifikáty červeno, rozdiely sú tiež v pozícii umiestnenia sériového čísla bankovky, oproti pozícii ozdobných listov vľavo hore, v umiestnení a v kresbe písmen, v absencii ochranných bodov viditeľných na origináli v porovnaní s falzifikátom a vodoznak je imitovaný razením, na falzifikáte sa javí červený. Rozsudok poukazuje tiež na List Federal department Justice and police adresovaný Credit Suisse Bank AG Zürich, ktorý potvrdzuje, že 374 bankoviek 10.000,- JPY z roku 1958 zaistené odosielateľom UniCredit bank Česká republika a Slovensko vykazujú znaky nepravosti (str.19 odsek 2 rozsudku). Ďalej v poslednom odseku rozsudku str.19 je uvedené, že Národná banka Slovenska, oddelenie prípravy a analýz platidiel poskytla odborný posudok na prijaté falzifikáty uvádzaných sériových čísel vydaných Bank of Japan-bankovky 10.000 JPY vzoru 1958 s vyobrazením princa F. Z., pričom v posudku je konštatované, že sú vypracované technikou ofset, hladký žltkastý papier nereaguje na ultrafialové svetlo, vodoznak je napodobnený natlačením na oboch stranách, viditeľný aj pri odrazenom svetle, papier vodoznaku je deformovaný slepou tlačou, pod ultrafialovým svetlom svetlé časti vodoznaku vystupujú ako svetlá kresba, pri pohľade proti je obrazec kvalitne napodobnený. Sériové číslo je na pravej bankovke tlačené z výšky, na falzifikáte je tlačené laserovou tlačou. Záver odborného posudku: falzifikáty svojou kvalitou a vzhľadom môžu byť za určitých podmienok zameniteľné s pravou bankovkou. Na str. 25 rozsudku je rovnako konštatované, že Národná banka Slovenska je jediná na našom území oprávnená hodnotiť, či išlo alebo nie o falzifikáty, pričom tieto informácie sa poskytujú iba bankám, na základe čoho bolo v trestnom konaní ustálené, že žiaden dôkaz nepreukazoval, že by obžalovaní mali objektívnu vedomosť v čase poslednej výmeny, že nimi predložené bankovky japonských jenov sú falošné. Je potom úplne logické, že ak trestný rozsudok vychádzal z uvedenej premisy o nepreukázaní vedomosti obžalovaných o falzifikátoch - resp. subjektívnej stránky trestného činu (úmyslu), potom existencia, že išlo o falzifikáty je daná a súd z nej vychádzal. Absolútne nepravdivá je argumentácia žalovaného o tom, že trestný rozsudok nepotvrdil, že ide o falzifikáty. Z odôvodnenia trestného rozsudku nie je žiadna zmienka o pochybnosti v skutočnosti, že sa jednalo o

falzifikáty, spornou, resp. nepreukázanou v trestnom konaní bola iba otázka vedomosti obžalovaných o uvedenej skutočnosti. Žalovaným tvrdená skutočnosť, že relevantným znaleckým posudkom na posúdenie japonských jenov je jedine posudok Japonskej národnej banky, nebola preukázaná, toto tvrdenie žalovaný nedoložil žiadnym listinným alebo iným dôkazom, rovnako tak tvrdenia žalovaného o tom, že Národná banka Slovenska môže vypracovať posudky k cudzím menám, len pokiaľ sa týkajú falzifikátov 2. a 3. stupňa, v prípade falzifikátov 1. stupňa nemôže podávať relevantný dôkaz. Naopak, súd má za preukázané, a poukázal na to aj žalobca, že oprávnenie Národnej banky Slovenska vyhodnotiť falzifikáty v obehu vyplýva z § 17e zákona č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska, podľa ktorého, ak Národná banka Slovenska pri kontrole odovzdaných bankoviek a mincí zistí, že ide o falošné bankovky a mince, vykoná ich odbornú analýzu a vypracuje odborný posudok, ktorý bezodkladne zašle orgánom činným v trestnom konaní.

19. Súd sa tak stotožnil s tvrdeniami žalobcu o tom, že zamieňané bankovky sú falzifikátmi, nakoľko uvedené vyplýva ich analyzovaním minimálne štyrmi relevantnými autoritami, podporne aj stanoviskom Národnej banky Slovensko. Žalovaný síce uvedené popiera, avšak súd má za to, že ide o popretie neúčinné, nakoľko na popretie tvrdení žalobcu žalovaný súdu nepredložil žiaden relevantný dôkaz. Na pojednávaní dňa 05.02.2020 sa zaviazal zabezpečiť stanovisko Credit Suisse Bank, toto doposiaľ nezabezpečil. Ním navrhnuté dôkazy sa javia ako účelové a navyše aj protichodné, keď na jednej strane tvrdí, že jediným relevantným dôkazom o tom, že ide o falzifikáty, je posudok Národnej banky Japonska, následne žiada vypočuť napr. vyšetrovateľa Federálnej polície Bernského kantónu. V súdom poskytnutej 20-dňovej lehote sa žalovaný k listinným dôkazom žalobcu o falzifikátoch nevyjadril (výzvu súdu prevzal dňa 13.07.2020), vyjadrenie, resp. žiadne listinné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení nezaslal súdu ani do ďalšieho nariadeného pojednávania 07.09.2020, ktoré bolo odročené zo zdravotných dôvodov na strane žalovaného, nepožiadaval dovtedy ani o poskytnutie dodatočnej lehoty (napr. v súvislosti s COVID, ktorým argumentoval na pojednávaní), súd preto s prihliadnutím na princíp koncentrácie konania, a to aj na uplatnenú námietku žalobcu, už nezohľadnil vyjadrenie žalovaného k uvedeným listinám na ďalšom nariadenom pojednávaní dňa 05.10.2020, rovnako nepripustil vykonanie ním navrhnutých nových dôkazov (výsluchy nových svedkov), nakoľko uvedené by spôsobilo odročenie pojednávania a ďalšie predĺženie konania. Uvedený postup žalovaného sa tak navyše súdu javil ako obštrukčný a účelový s úmyslom oddialiť rozhodnutie súdu, rovnako tak sa javilo odôvodňovanie nemožnosti predkladať dôkazy pre pandémiu Covid 2019. Žalovanému nič nebránilo po uplynutí 20-dňovej lehoty na vyjadrenie požiadať súd o poskytnutie dodatočnej lehoty na vyjadrenie, pričom súd dáva do pozornosti, že od pojednávania dňa 05.02.2020 do rozhodnutia súdu dňa 05.10.2020 - t.j. za 8 mesiacov žalovaný nevyprodukoval na svoju obranu žiaden dôkaz, nezaslal súdu stanovisko, na ktoré sa zaviazal na pojednávaní, vyjadrenie k dôkazom žalobcu, ani žiadne iné vyjadrenie okrem žiadosti o odročenie pojednávania zo zdravotných dôvodov (druhá žiadosť), na ktoré súd prihliadal a pojednávanie odročil.

20. Sudcovskou koncentráciou konania sa rozumie povinnosť strán sporu uplatniť prostriedky procesnej obrany a útoku (medzi ktoré sa radia aj návrhy na vykonanie dôkazov v zmysle § 149 CSP) včas. Prostriedky procesného útoku a obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, keby konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky, ktoré neboli uplatnené včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov. Sudcovská koncentrácia konania je prostriedok procesnej zodpovednosti, ktorý má nútiť sporovú stranu, aby prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany uplatňovala včas, čím prispieva k zrýchleniu k konania. Sudcovská koncentrácia konania ma diskrečný charakter, avšak len v závislosti od toho, či ju v danom prípade súd uplatnení alebo nie. Pokiaľ už raz bola v konaní uplatnená, súd je takýmto procesným postupom viazaný, súd nemôže toto ignorovať a v rozpore s ňou pripustiť nové dôkazy, ktoré mohla sporová strana uplatniť do uplynutia lehoty určenej súdom. V prípade, ak súd v rozpore so zvoleným postupom, t. j. sudcovskou koncentráciou pripustí dôkazy, ktoré mohla sporová strana uplatniť včas, nepochybne zaťažší konanie procesnou vadou, ktorá zakladá odvolací dôvod.

21. V zásade teda platí, že skutkové tvrdenia a popretie skutkových tvrdení strán (ktoré sú prostriedkami procesného útoku a procesnej obrany) musia byť uplatnené včas. Skutkové tvrdenia a popretie skutkových tvrdení strán by mali byť uvedené v žalobe a procesných podaniach podľa § 167 ods. 2 až 4 CSP - teda v žalobnej odpovedi, replike a duplike. Predloženie skutkových tvrdení a popretia skutkových tvrdení neskôr si vyžaduje ospravedliteľný dôvod podľa § 153 CSP druhá veta, a teda že strana ich nemohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť

konania. Strana preto nemôže „vyčkávať“ s predložením skutkových tvrdení, resp. s popretím skutkových tvrdení, lebo sa vystavuje riziku sankcie. Sankcia spočíva v tom, že predloženie skutkových tvrdení, resp. popretie skutkových tvrdení bude procesne neúčinné. Sudcovská koncentrácia konania vyžaduje rozhodnutie súdu o tom, že na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany súd nebude prihliadať. Je výlučne v kompetencii súdu rozhodnúť, či existuje ospravedlniteľný dôvod na predloženie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany neskôr ako to predpokladá § 153 ods. 1 prvá veta CSP. Zákon rozhodovanie súdu o včasnosti predloženia prostriedkov procesnej obrany a procesného útoku limituje tým, že na tieto prostriedky súd spravidla neprihliadne vtedy, ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

22. Vzhľadom na uvedené súd nepripustil dôkazy navrhnuté žalovaným na poslednom pojednávaní, nakoľko mal za to, že by bola porušená koncentrácia konania, keď vykonanie uvedených dôkazov mohol žalovaný navrhnuť skôr, navyše ich vykonanie by vyžadovalo nariadenie ďalších pojednávanií, pričom súd nevzhladol žiaden ospravedlniteľný dôvod na ich neskoré predloženie. Na základe uvedeného súd tak zhodnotil, že žalovaný nepoprel tvrdenia žalobcu o tom, že zamieňané bankovky japonských jenov sú falzifikáty, resp. jeho popretie súd vyhodnotil ako neúčinné.

23. Ak teda súd má za preukázané, že bankovky japonských jenov boli falošné, predmetná zámenná zmluva je potom v zmysle § 49a neplatná, nakoľko je zrejmé, že žalobca uzatvoril zmluvu v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti o pravosti bankoviek japonských jenov, ktorá skutočnosť bola pre uzatvorenie zmluvy rozhodujúca, pričom osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala. Je zrejmé, že išlo o omyl v podstatnej okolnosti pre uzatvorenie zmluvy a omyl ospravedlniteľný, tzn., nebol zavinený samotným žalobcom, keď tento postupoval s obvyklou mierou opatrnosti pri uzatváraní zmluvy (táto nebola ani nikým spochybnená). Následne na strane žalovaného z uvedeného neplatného právneho úkonu vznikol tak majetkový prospech, resp. bezdôvodné obohatenie plnením z neplatného právneho úkonu, ktorý je tento povinný vydať. V predmetnom prípade predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej sumu získanú postupnými konverziami japonských jenov na menu Euro, a to v celkovej výške 164.088,88 Eur (8.340,22 Eur + 124.760,87 Eur + 30.987,79 Eur).

24. Na základe uvedeného súd daný nárok považuje za dôvodný, tento právne posúdil ako nárok na bezdôvodné obohatenie vzniknuté z neplatného právneho úkonu. Následkom neplatnosti právneho úkonu je tá skutočnosť, že účastníci sú povinní vrátiť majetkový prospech vzniknutý uvedeným konaním, v tomto prípade je majetkovým prospechom suma získaná žalovanou za konverziu japonským jenom, ktorú jej vyplatil žalobca vo výške spolu 164.088,88 Eur (8.340,22 Eur + 124.760,87 Eur + 30.987,79 Eur).

25. Keďže žalovaný doposiaľ sumu bezdôvodného obohatenia nevrátil, dostal sa s plnením svojho záväzku do omeškania, je povinný v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka zaplatiť aj úroky z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, v tomto prípade vo výške 5,00 % (základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky je 0,00 % platná odo dňa omeškania). Súd tak priznal úroky z omeškania v uvedenej výške (pôvodne uplatnená výška 8% bola pred doručovaním žalovanej upravená na 5%), a to od 04.11.2016, nakoľko je nepochybné, že uvedeným dňom došlo k omeškaniu s plnením (ide o deň nasledujúci po poslednej konverzii na menu Euro).

26. Súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že predmetné konanie má charakter kontradiktórneho a sporového konania, kedy sú to práve sporové strany, ktorých zaťažuje povinnosť uviesť súdu skutočnosti osvedčujúce vznik a dôvodnosť uplatneného nároku, resp. v prípade obrany uviesť súdu skutočnosti uplatnený nárok spochybňujúce, resp. úplne vylučujúce. Túto povinnosť právna teória označuje ako povinnosť unesenia bremena tvrdenia, na ktoré následne nadväzuje aj povinnosť unesenia dôkazného bremena. Znamená to, že sporové strany sú povinné nielen tvrdiť určité relevantné skutočnosti, ale zároveň na ich preukázanie sú povinné označiť dôkazy. V prípade, že neunesú dôkazné bremeno, ani bremeno tvrdenia, nemôžu byť v konaní úspešní. Práve žalovaný v tomto konaní sa obmedzil len na spochybnenie uplatneného nároku, resp. spochybnenia skutočnosti, že ide o falzifikáty, pričom jeho obrana spočívala v tvrdení o pravosti bankoviek japonských jenov. Na preukázanie uvedeného svojho vágneho tvrdenia označil dôkazy (znalecky posudok Japonskej národnej banky, svedecké výpovede označených svedkov), avšak uvedené dôkazy nebol schopný zabezpečiť a súdu predložiť, resp. ich označil oneskorene v rozpore so sudcovskou koncentráciou, čím neunesol

svoje dôkazné bremeno. Z tohto dôvodu súd preto vychádzal z tvrdení žalobcu, ktoré boli podľa jeho názoru podložené aj predloženými listinnými dôkazmi, osvedčujúcimi existenciu nároku uplatneného v tomto konaní.

27. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Nakoľko žalobca mal vo veci plný úspech, vznikol mu nárok na náhradu trov konania voči žalovanému, a to v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.